

tes: aut venia sibi puerse pmittentes: et ex ipa pmissione a pctis et impietate no rece- detes: Etenim tpus vs separent ista oes: et fiat ille due ptes: vna ad dexteram: altera ad sinistram: accipiat iusti regnu eternu: eant il- li in igne eternu: et oes peccatores dispdet. Qm hec ita sunt et audiuim bndictiones dñi: opa dñi: mirabilia dñi: misericordias dñi: seueritate dñi: pudentiam in oibus opibus ei: p fessione oim operu eius: qd in laude ei cõcludat attendite. **L**audẽ dñi lo- quef os meus: et bndicat ois caro nomẽ sanctu ei in seculu et in secu- lum seculi.

Alfa lfa.
t Laudatione.
t nomini scdo.

Explicit Tract. de ps. CXLIII.

Incipit Tract. de ps. CXLV.

Prefatio.

Delicie spūs nr̄i diuina cãtica: vbi et fletus sine gaudio nõ est. Fideli bõ et pegrino in seculo nulla ẽ iocundior recordatio: q̄ ciuitatis vñ pegrinaf. Sed recordatio ciuitatis in pegrinatione: nõ est sine dolore atq̄ suspirio. Spes tñ redit̄ nostri certa: etiã pegrinãdo tristes cõsolatur et exhortat. Rapiat cor vñm verbũ dei: et possessor vñ vendicat sibi possessi onẽ suã: id est m̄tes vñas: ne auertatur in aliud. Unusq̄sq̄ vñm totũ hic sit: vt hic nõ sit. Id ẽ: totus sit in verbo dei qd sonat in terra: vt ab eo exaltet: et nõ sit in terra. Id ẽ: em de nobiscũ: vt et nos cuz illo. Qui em vt nobiscũ esset descendit ad nos: faciat vt est illo possim̄ ascẽdere ad se. Interim ipse peregrinationẽ nostrã non fastidiuit: qz nusq̄ est peregrinus: qui condidit omnia. Ecce psalm̄ sonat: Cuiusdã vox est (que si vultis vestra est) exhortãtis aiã suã ad laudandũ deũ: et dicentis sibi.

Expositio psalmi.

Lauda anima mea dñm: Ali qñ em in tribulãtibz atq̄ in tẽ- ptãtibz pñtis vite velis nolis pturbat aia. Cui pturbationẽ in alio psal mo alloquitur dicẽs: Quare tristis es aia mea: et qre cõturbas me: Ut aut auferat ei eandẽ pturbationẽ suggerit gaudiũ: nõdũ de re: sed de spe: et ait illi pturbate: et anxie: tristi: et mereti: Spera in dño qm̄ adhuc cõ- fitebor illi. Spem qua se erexit et in cõfessi- one cõstituit: quasi diceret ei aia sua que il lum tristicia pturbabat. Quid mihi dicis: Spera in deũ: Reuocat me cõscientia pec- catorũ. Ego noui que cõmisi: et dicat: Spe-

ra in deũ: Cõmisiisti verũ est: vnde tñ spe- ras: Qm̄ cõfitebor illi. Sicut odit de peccata sua defendentẽ: sic subleuat confiten- tẽ. Hac ẽ accepta spe: que spes nõ põt eẽ sine gaudio: q̄uis in reb̄ sim̄ difficultibus fm̄ istã vitã: et plenis pcellaz et tempesta- tũ: hac tñ spe erecta aia qz gaudet in spe: sicut dicit Apłus: Spe gaudẽtes in tribu- latione patietes: accipit erectionẽ quãdã in deũ vt laudet deũ: et dicat ei: Lauda aia mea dñm. Sed q̄s dic̄: Et cui dicat: Quid dicim̄ fratres: Caro dicit: Lauda aia mea dñm. Et põt caro bonũ plũũ aie suggerẽ: vt multũ sit edomita caro: et a dño impitũ vimb̄ nostre seruituti subiecta: vt oino ita seruiat nobis: sicut pditionale mancipiũ: Sufficit vt nõ impediãt. Beinde carissimi vbiq̄ cõsilia a meliorib̄ petũtur: et si bonũ quiddã est anima nostra: et bonũ quiddã est caro nra: qz vtrũq̄ ille creauit qui fecit oia bona valde. Quis ẽ in generibus p- prijs vtrũq̄ sit bonũ: tñ dicit Apłus: Cor- pus quiddẽ mortuũ est p̄ pctũ. Est itaqz et illud corp̄ q̄le nobis pmittit: et nõdũ ha- bem̄: in cui redẽptione spe gaudem̄: di- cẽte Apłõ: In nobis metipis ingemiscim̄ adoptionẽ expectãtes redẽptionez corpis nr̄i: Spe em̄ salui facti sum̄: spes aut q̄ vi- det si ẽ spes: Qd em̄ videt q̄s qd spat: Si aut qd nõ videm̄ speram̄: p patientiã expe- ctam̄. Quis ẽ bonũ aliqđ sit corp̄ nr̄m: tñ q̄diu mortale p̄ pctũ: q̄diu idigẽs: q̄diu corruptibile: q̄diu ita mutabile vt ne p̄fecto qdẽ t̄pis p̄sistat in se: pculdubio tale ẽ vt optem̄ redẽptionẽ illi q̄ sit aliqñ nõ tale. Sz quale erit aliqñ: Quale idem Apłs dic̄ alto loco: Sportet corruptibile b̄ induere incorruptionẽ: et mortale b̄ idue- re imortalitatẽ. Sz etiã cũ fuerit tale corp̄ nostrũ: corpus iã celeste et spũale: corp̄ an- gelicũ in societate ãgeloz: nec sic dabit cõ- siliu aie. Sẽp em̄ corp̄ qm̄ corp̄ ẽ: infra aiã est: et quis aia vilis excellẽtissimo cor- pore excellẽtior inuenit. Nre vobis hoc q̄si mirabile videat: qz et vilis aia qlibet pec- catrix melior ẽ qlibet magno et p̄stãtissimo corpe: nõ est melior meritũ: sed natura. Est quiddẽ aia peccatrix: est q̄busdã cõcupiscẽ- tiarũ sordib̄ inq̄nata: tñ melī est et si sordi- dũ aux: q̄ purgatissimũ plumbũ. Ita cur- rat anũ vester p cũcta creature: et videbi- tis qd dicimus nõ esse incredibile: et q̄uis aia vituperabilis sit: tñ laudabilior corpe laudabili. Buo quedã sunt aia: et corpus:

Psalmus
... in laudibus ei. Exped...

aiam vitupero: corpus laudo. Aiam vitu-
pero qz iniq est: corpus laudo: qz sanū est:
Et in suo genē animā laudo: vī in suo ge-
nere animā culpo: z in suo genere corpus
laudo vel culpo. Si a me iterroges qd sit
melius: vtrū qd vituperavi: an quod lau-
davi: mirabilē responsionē recepturus es.
Ego certe illud vituperavi: z ego hoc lau-
davi. Interrogatus tñ qd sit meli⁹: respon-
deo esse melius qd vitupavi eo qd lauda-
vi. Si miraris in his duobus: attende illa
duo in p̄mptu posita: que cōmemoravi d̄
auro z plūbo. Ecce vitupavi aurū: nō bo-
nū aurū sordidum est: nō ita fulget: nō ita
purgatū: hoc plumbū optimū: nihil pur-
gat⁹: Illud vitupavi: hoc laudavi: z po-
sui aī te vtrūqz: vitupans vñū: laudās ali-
ud. Post hanc vituperationē laudationē
qz meā interroga me quid horū sit melius.
Respōdebo: aurū melius est etiā sordidū
qz plūbū purgatū. Vñ melius. Et quare
vituperasti: Quare vitupavi: Quia non-
dū est aurū qd pōt esse: qd pōt esse purga-
tū z melius: qz nondū purgatū est vitupe-
ratū est. Plūbū qre laudatū est: Quia iaz
purgatū est: ita vt melius esse non possit.
Item dicis mihi equū optimū: z hominez
pessimū: tamē equo laudato p̄ponis homi-
nem vituperatū. Si em̄ interrogas ex his
duobus qui sit melior: responsurus es: ho-
mo: nō meritis sed natura. In artib⁹ dicis
optimū sutozem (verbi gratia) z reprebē-
dis aliqū iurisperitū qz multas leges ig-
nozet. Sutozem laudasti: iurisperitū repre-
hendisti: ex his tamē duobus quere quis
sit melior. Imperitior iurisperitus perfec-
to sutozi p̄ponitur. Intendat caritas ve-
stra: ita multis rebus laudatis: alijsqz vitu-
peratis: interrogati plerūqz res vitupera-
tas p̄ponimus rebus laudat. Natura ani-
me prestanti⁹ est qz natura corporis. Ex-
cellit multū: res spiritualis est: res incorpo-
rea est: vicina est substantie dei. Inuisibi-
le quiddā est: regit corpus: mouet mem-
bra: dirigit sensus: preparat cogitationes:
exerit actiones: capit rerū infinitarū ima-
gines. Et qz est tandē frēs carissimi qz suffi-
ciat ī laudib⁹ aie: Et si ī aie laudib⁹ defici-
tur: que laus ē ei⁹ qz aīam pdidit: Et tñ tan-
ta est ei⁹ gratia: vt dicat hō iste: Lauda aīa
mea dñm. Quis pōt laudare deū: Si di-
ceret teipam lauda: fortasse deficeret. Lau-
da inquit deū. Conare pietatis affectu: de-
ficies in laudib⁹ ei⁹. Expedit tibi deficere

laudādo deū: qz p̄ficere laudādo te. Luz
em̄ laudas deū: nō explicas qd vis: extē-
dit in anteriora cogitatio tua. Ipsa exten-
sio capaciorem te facit eius quez laudas.
Quis ḡ est vt dicere ceperā qui dicit: Lau-
da aīa mea dñm: Caro nō dicit: sed lz cor-
pus angelicū inferi⁹ est qz aīa: z silū supio-
ri dare nō pōt. Infelix est ipa aīa: si a cor-
pore expectet cōsilū. Caro bene obediēs
famula ē aie. Illa regit: hec regit. Illa ipe-
rat: ista famulat. Qñ pōt caro dare b̄ con-
silū aie: Quis ḡ est qz dicit: lauda aīa mea
dñm: Nihil iuvenim⁹ ampli⁹ in hoīe qz car-
nez z animā: tor⁹ homo: b̄ est sp̄s z caro.
An forte ipa aīa sibi dicit: z sibi quoddā mō
imperat: z se exhortatur atqz excitat: Qui
busdā em̄ pturbationib⁹ ex quadā sui pte
fluitabat: ex quadā vero pte quā vocat mē-
tē rōnalē: illā qua cogitat sapiētā inherēs
dño: iā z suspirās ī illū aīa duertit quasdā
suas inferiores ptes pturbatiōib⁹ secu-
larib⁹: z cupiditate quadā terrenoz desi-
derioz ire in exteriora: relinquere interio-
rē deū: reuocat se ab exterioribus ad inte-
riora: ab inferioribus ad superiora: z dicit:
Lauda aīa mea dñm. Quid tibi placet in
seculo: Quid est qd vis laudare: Quid ē
qd vis amare: Quacūqz corporeis sensi-
bus cōuertens: occurrit tibi celū: occurrit
tibi terra. Qd amas in terra terrenum est:
quicqd amas z in celo corporeū est. Ubi-
qz amas: z vbiqz laudas. Quomodo lau-
dandus est ille qui fecit ista que laudas:
Jam ergo diu occupata vixisti: z desideri-
ozuz diuersitate verberata portas plagas
faucia: diuisa p̄ amores multos: vbiqz in-
quieta: nusqz secura. Colligere ad te ipsā:
qd tibi foris placebat: quere quē habe-
at auctore. Nihil meli⁹ in terra (verbi gra-
tia) qz hoc z illud: aurū: argentum: anima-
lia: arbores: amenitates: totā terrā cogita.
Quid melius in celo: sole: luna: siderib⁹:
Totum celuz cogita: omnia ista simul bo-
na valde: quia fecit deus omnia bona val-
de. Undiqz pulchritudo operis: que tibi
cōmendat artificem. Miraris fabricam:
ama fabricatorem. Non occuparis in eo
quod factū est: z recedas ab illo qui fecit.
Hec em̄ quib⁹ occuparis sub te fecit: quia
sub ipso te fecit. Si herebis superiori calca-
bis inferiora: si autē recedas a superiori ista
tibi in supplicium conuertent. Sic em̄ fac-
tum est fratres mei: accepit homo corpus
tanqz in famulatū: deū autē dñm habens

seruum corpus: habens supra se condito-
rem: infra se qđ sub illo cōditū est. In me-
dio quodā loco rationalis aīa cōstituta: le-
gem accepit: herere supiori: regē inferiore.
Regere nō pōt inferiore: nisi regat a meli-
ore. Trabit ab inferiore: deseruit ḡ meli-
ore. Nō pōt regere qđ regebat: qz regi nolu-
it a quo regebat. Nōdo ḡ redeat: laudet.
Consiliū sibi dat ex luce dei ipa aīa p ratio-
nale mentē: vñ cōcipit cōsiliū fixū in eter-
nitate auctoris sui. Legit ibi quiddā tremē-
dū: laudandū: amādū: desiderādū: z ap-
petēdū: nōdū tenet: nōdū capit. Coruscā-
tione quādā pstringit: non est tā valida vt
maneat ibi. Fraḡ ad sanitatē colligit se qñ
dā z dicit: Lauda aīa mea dñm. Et qđ est
fratres: Nōne laudam⁹ dñm: Nōne qñ-
die bymnū nos cātamus: Nōne qñdie p
modulo nfo sonat os nostrū: pturit cor no-
strū laudes dei: Et quid est qđ laudamus:
Magnū est qđ laudamus: s̄ q̄ laudamus
adhuc infirmum est: Quī implet laudator
excellentiā laudat: Ecce homo stat: can-
cat deo aliq̄nto p̄lixus: z sepe labia mouē-
tur ad cantū: cogitatio aut̄ nescio p que re-
sideria volat. Stabat ḡ mens nra quodā-
modo ad laudē dei: z anima nostra per di-
ueras cupiditates vel curas negociorum
huc atq̄ illuc fluitabat. Quasi desup attē-
dit ipsa mens ad fluitatēz huc atq̄ illuc: z
ei⁹ inq̄etitudinē molestiarū qñ puerſa allo-
quit: Lauda aīa mea dñm. Quid est qđ de
alijs rebus sataḡ: Quid est qđ te occupat
cura rerum terrenarū atq̄ mortalīuz: Sta
mecū: lauda dñm. Et quasi ipa aīa pregra-
uata z nō valens ita cōsistere vt dignū est:
respōdet menti: Laudabo dñm in vi-
ta mea: Quid est in vita mea: Quia mo-
do in morte mea sum. Ergo prius exhorta-
re te: z dic: Lauda aīa mea dñm. Respon-
det tibi aīa tua: Laudo quātū possū: tenui-
ter: exiliter: infirmif. Quare: Quia qđ diu
sumus in corpe pegrinamur a dño. Qua-
re sic laudas dñm: nō pfecte: nō stabiliter:
Interroga scripturā: qz corpe qđ corrupi-
tur aggrauat aīam: z deprimit terrena in-
habitatione sensū multa cogitantē. Tolle mi
bi corpus qđ aggrauat aīaz z laudo dñm.
Tolle mibi terrenā habitatiōē depmētēz
sensum multa cogitantē: vt a multū in vnū
cōfluā: z laudo dñm. Quēdiū aut̄ ita sū: nō
possum: p̄grauoz. Quid ḡ: Silebis z non
laudabis pfecte dñm: Laudabo dñm in
vita mea. Quid ē in vita mea: Spes mea

tu es hic: spes mea es tu hic dicim⁹: portio
aut̄ mea nō hic: sed in terra viuētū. Naz
ista terra morietū est: hac trāsimus: s̄ inter
est qđ qñ z malus homo pegrinat hic: z bo-
nus hō pegrinat hic. Nō em̄ bon⁹ trāsit z
malus hic pmanet: aut malus trāsit z bo-
nus hic pmanet. Ambo trāseunt: s̄ nō am-
bo ad vnū. Buo erāt: paup vlcerosus ad
ianuā iacēs diuitis: z diues indur⁹ purpu-
ra z bysso: in epulis q̄tidie splendid e. Am-
bo hic erāt: ambo biuc trāsierūt: sed nō ad
vnū locū. Biuersa loca suscipiūt: qz diuer-
sa merita pducunt. Trāsijt paup in sinuz
Abraē: z trāsijt diues in tormēta inferoz.
Tucini corpe in terra: ille in domo: ille an-
te ianuā: Post mortēz tñm sepati: vt dicat
Abraā: Inter nos z vos chaos magnū fir-
matū est. Ergo fratres qñ spes hic pascit:
vita aut̄ nostra pfecta nō est: nisi illa que p-
mittit: hic gemitus: hic tēptatiōes: hic an-
gustie: hic merozes: hic pericula: laudabit
aīa nra dñm. Quō laudādus ē: Scdm qđ
dicit in alio psalmo: Beati qui habitāt in
domo tua in secula seculoz laudabunt te:
qñ totū negociū nostrū ipsa laus erit. Sz
qñ h̄: In vita mea. Nō em̄ quidē: Pos-
set tibi dicē: mors mea. Unde mors tua:
Quia peregrinor a dño. Si em̄ herere illi
vita est: recedere ab illo mors est. Sed qđ
te consolatur: Spes. Jam viuis in spe: de
spe lauda: de spe canta. Tñ mors tua est
non cantes: vnde viuis canta. Adors tua
est de merore huius seculi: viuis in spe fu-
turi seculi: Laudabo inq̄t dñm i vita mea.
Et quō laudabis dominū deū tuū: Psal-
lā deo meo qđ diu sum. Qualis illaz
laudatio: psallaz deo meo qđ diu sum: U-
dete fratres mei quale erit illd esse: vbi sem-
piterna laudatio erit: sempiternū esse erit.
Ecce mō es: nūquid psallis deo tuo qđ diu
es: Ecce psallebas: auertisti te ad aliqđ ne-
gociū: iā nō psallis: z es. Ecce es z nō psal-
lis: fortassis etiā cupiditate inclinat⁹ ad ali-
quid: nō solum nō psallis: s̄ z offendis au-
ditū ei⁹ z es. Tamē q̄ erit illa laudatio vbi
qđ diu es laudas: Sed qđ ait: qđ diu sum:
Aliqñ forte nō erit: imo in eternū erit ipsū
diu: z ideo vere diu erit. Nā quicqd sinez
habet in tēpore: quālibet longū sit: diu nō
est. Psallā deo meo qđ diu sum. Interim te-
ne laudabis dñm in vita tua: psallis deo
tuo de futuro qđ diu es: Bene acquid de
illo p̄sumendū est hic spera. Nō nos dese-
rat spes in ista pegrinatione z tēptatione:

in istis improbitatib⁹ et insidijs inimici circu
 strepentibus vndiqz tēptatiōib⁹ seculi: vn
 diez in angoribus pstituti. Quid g̃ facie
 mus: Audi qd sequat. Nolite pside
 re in pncipes: Fratres magnū nego
 ciū hic accipim⁹: diuina vox est: et desup so
 nat nob. Nouo em̃ mō: nescio q̃ i firmitate
 hūana aia qñ fuerit tribulata: hic desperat
 de dño: et vult psumere de homine. Bicif
 hōi in afflictione aliqua pstituto: est quidā
 hō magnus: p quē possis liberari: arridet:
 gaudet: erigit. Qd si dicatur liberat te de
 us: desperatōe frigescat. Promittit̃ auxiliū
 mortalīs: et gaudes. Promittitur tibi q̃ li
 beret te tecū liberādus: et tanq̃ aliquo ma
 gno auxilio exultas. Promittitur ille libe
 rator q̃ liberatore nō indiget: et quasi ad sa
 bulā desperas. Ne talib⁹ cogitationibus:
 lōge pegrinatur: ṽe misera et magna mors
 est eis. Appropinq: Incipe desiderare: In
 cipe querere et agnosce euz a quo fact⁹ es.
 Nō em̃ deseret opus suū: si ab ope suo nō
 deserat. Couerte g̃ te ad illū cui dicis: Lau
 dabo dñm in vita mea: psallā deo meo q̃
 diu sum. Monet em̃ nos iā implet⁹ spū tā
 to iste: et dicit q̃si lōge remot⁹ et longe pegr
 nantib⁹: et nō solū deū nō volētibus lauda
 re: s̃ nōdū vel d̃ deo sperātibus. Nolite cō
 fidere in pncipes. Et in filios hoīm
 in quib⁹ nō est salus. In vno filio ho
 minis salus. Et in ipō nō qz filius hoīs: s̃
 quia fili⁹ dei. Non ppter id qd suscepit ex
 te: sed propter id qd seruauit in se. Ergo in
 nullo homine salus: qz et in illo ideo salus:
 quia deus: qui est sup omnia deus benedi
 ctus in secula. Be chusto dictū est: ex qui
 bus chustus scdm̃ carnez. Ex quibus: Ex
 iudeis ex patribus chustus scdm̃ carnem.
 Sed nūquid hoc totum chustus qd scdm̃
 carnem: Non. Neqz em̃ scdm̃ carnem idē
 super omnia benedictus i secula. Ideo in
 illo salus: qz domini est salus. Bicif em̃ ali
 us psalm⁹: Dñi est salus: et sup pplm̃ tuum
 bñdictio tua. Et sine cā sibi arrogāt hoies:
 qz dant salutē: sibi dent. Responde supbo
 hōi: gl̃iaris qz dicis te dare mihi salutē: ti
 bi da. Vide si habes eā: p̃siderās bñ fragi
 lilitatē tuā: vides qz nōdū habes. Ergo
 noli monē vt expectē a te: sed expecta me
 cū. Nolite p̃fidere in pncipes: et i filios ho
 minū in qbus nō est sal⁹. Ecce nescio q̃ p̃
 cipes pcedūt: nescio vñ et dicūt: Ego bap
 tizo: et ego qd dederō hoc est sanctū: et si ab
 alio accepis nihil accepisti: si a me accepi

sti aliqd accepisti. O homo: o princeps
 inter filios hoīm: vis eē inter pncipes qui
 bus nō est salus: Ideo g̃ habeo salutē: qz
 tu mihi das: Tuū est enīz quod das: Aut
 vero etiā tu das: Vel hoc dicēdū est: quia
 tu das: Bicat et fistula qz et ipsa dat aquā:
 dicat et canalis qz ipse manat: dicat et pre
 co qz et ipse liberat. Ego in aqua attendo
 fontē: in voce p̃conis agnosco iudicē. Ad
 eris tu plane auctor salutis mee: ille erit de
 q̃ securus sū: de te incert⁹ sum: Si nō sis ar
 rogās: nō solū ego de te incert⁹ sum: s̃ et tu
 d̃ te. Ab illo g̃ mihi sal⁹ q̃ est sup oīa: qz dñi
 est salus: tu inf filios hoīm: tu inf pncipes.
 Sed audio vocē psalmi: Nolite p̃fidere in
 pncipes: et in filios hoīm a qbus nō est sa
 lus. Scdm̃ turbam hoīm quid sunt isti filij
 hoīm: Quid sunt vis scire? Exiet spi
 rit⁹ ei⁹ et reuertet in terrā suā: Ecce
 totū qd loquit̃ nesciēs q̃ diu loquat̃: minā
 tur nesciēs q̃ diu viuat. Subito exiet spūs
 eius et reuertet in terrā suā. Nūqd qñ vult
 exiet spūs eius: Exiet et qñ nō vult: exiet et
 qñ nescit: reuertet in terrā suā: Exite spūs
 caro reuertet in terraz. Sed qz caro erat q̃
 sic loquebat̃: de me em̃ presume et ego tibi
 do: nō dicerēt: nisi illi d̃ quib⁹ dictū est: qm̃
 caro sunt: Exiet spūs eius et reuertet in ter
 rā suā. In illa die peribūt oēs cogi
 tatiōes ei⁹. Ubi est typus: Ubi ē sup
 bia: Ubi est iactātia: S̃ forte ad locū bo
 nū transijt: ad iustos si tñ transijt. Nā qui
 sic loquebat̃ nescio quo transierit: Loq̃bat̃
 em̃ supbia: et nescio quo trāseant tales ho
 mines: nisi qz inspicio alterū psalmū: et vi
 deo malum corū esse transitum. Uidi impi
 um exaltari sup cedros libani: et trāsiui: et
 ecce nō erat: et quesui eum et nō est inuen
 tus loc⁹ eius. Ille pius qui trāsiit et nō in
 uenit impiū: illuc puenit vbi nō est impi⁹.
 Ergo fratres omnes audiam⁹: fratres di
 lecti deo oēs audiamus: in qualibet tribu
 latione: in quolibet desiderio muneris diui
 ni nō fidam⁹ in pncipes: nec in filios hoīm
 quib⁹ nō est salus. Totū hoc mortale tran
 sitorū et caducū est. Exiet spūs eius et re
 uertet in terrā suā: in illa die peribunt om
 nes cogitationes eius. Quid ergo facim⁹:
 si in filios hominū: si in pncipes nō est spe
 randū: Quid facimus? Beat⁹ cuius
 deus Jacob adiutor est eius: Non
 ille homo: aut ille homo: non ille angelus:
 aut ille angel⁹: sed beat⁹ cuius de⁹ Jacob
 adiutor est: qz et ipsi Jacob sic fuit adiutor

Alia lra. pncipib⁹.

Alia lra. t Exibit.

Alia lra. nō habet. i filijs.

Alia lra. t coz.

Vide hāc tentia

Alia lra.
teius.
† dño deo.

ut de Jacob faceret israel. Magnū adiutoriu: israel iam vidēs deū. Hic ḡ positus
z pegrinus nōdū vidēs deū: si habuerit ad
iutorē deū Jacob: ex Jacob eris israel: et
eris vidēs deū: z periet omnis labor: z om
nis gemitus: Trāsient cure mordaces: suc
cedēt laudes felices. Beatus cur' de' Ja
cob adiutor est eius: huius Jacob. Qua
re iste beatus interim adhuc in hac vita ge
mēs: Spes illi' in dñm deū ipsi'.
Ideo beatus: qz spes ipsius in dñm deū
ipī'. In q̄ est spes ipius: ipse erit res ipius.
Fratres: an forte erravi: qz dixi rem nostrā
futurū deū: Quid si dicere hereditatē nra
futurū deū: Spes mea es tu: portio mea in
terra viuentiū. Tu eris portio mea: eris tu
possessio z possidebis. Possessio dei eris:
z possessio tua erit de'. Tu er' possessio ei'
vt colaris ab eo: z ipse erit possessio tua vt
colas eum. Nā z tu colis deū: z coleris ab
eo. Recte dicitur colo deū: quō aut color
a deo: Inuenim' apud Aplum: Bei inqt
agricultura est: dei edificatio estis: Et dñs:
Ego sum inqt vitis: vos estis sarmēta: z pa
ter meus agricola. Colit te ḡ de' vt sis fru
ctuosus: z colis deū vt sis fructuosus. Ti
bi bonū ē qd te colit de': tibi bonū est q tu
colis deū. Cultor deus si recedat ab hoīe
desert' fit ipse homo: Cultor homo si rece
dat a deo desert' fit ipse hō. Nec crescit de
us accedēte te: nec decrescit discedēte te.
Ergo erit ipse possessio nra vt nos pascat:
z erim' possessio ei' vt nos regat. Spes il
li' in dñm deū ipius. Quis est iste dñs de
us ipius: Attēdite fratres: multi enī habēt
multos deos: z dicūt eos dños suos z de
os suos. Sz dicit Aplus: Et si sūt qui di
cātur dij: siue in celo: siue in terra: quē ad
modū sunt dij multi: z dñi multi: nobis tñ
vñus deus: pater ex quo oīa: z vnus dñs
Iesus christ' p quē oīa. Ergo ipse sit spes
tua dñs de' tu': in illo sit spes tua. In dño
deo suo ē spes etiā illi' qui colit Saturnū:
in dño deo ipsius ē spes qui colit Martē:
qui colit Neptunū: q colit Mercuriū: pl'
addo: qui colit ventrē: de quib' dictū est:
Quorū deus venter est. Ergo ille illius de
us: atq; ille illius: quis huius beati: Quia
spes ipsi' in dño deo ipsi'. Sed q̄s est iste?
Qui fecit celū z terram mare z oīa
que in eis sunt. Fratres mei: magnū de
um habemus. Benedicam' nomē sanctū
eius: qz dignat' est facē nos possessionē su
am. Nōdum vides deuz: nō potes amare

plene qd nōdū vides: Que vides ipse fecit.
Miraris mādū: quare nō artificē mundi?
Suspicias celū: z exhorrescis: Logitas vñ
uersā terrā: z ptemescis. Miraris magni
tudine: qñ cogitationē occupas. Respice
innumerabilitatē stellaz. Respice tāta ge
nera seminū: tātas diuersitates aīaliū: q̄
quid natat in aq̄s: repit in terra: volitat in
aere: circuit in celo. Dia ista: q̄ magna: q̄
p̄clara: q̄ pulchra: q̄ stupēda. Ecce q̄ fe
cit hec oīa: deus tu' est: Pone ibi spem tu
am: vt sis beat'. Spes illi' in dñm deū ipsi
us. Quē: Qui fecit celū z terrā: mare z oīa
q̄ in eis sūt. Magnū habem' deū: attendi
te fratres magnū bonū deū facientē talia.
Quid ḡ hic cogitauit de' vt facēt: Si tñ di
cēdū ē de deo: cogitauit celū z terrā: mare:
z oīa q̄ in eis sūt. Forte dicitur erat hō iste:
Video quidē oīa magna ista: celū z terrā:
mare: z oīa q̄ i eis sūt: fecit de': qñ me cōputat
deus iter ea q̄ fecit: Et vere ego p̄tineo ad
curā ipius: z mō de me cogitat de': aut scit
an viuam: Quid est h̄ qd dicis: Nō surre
pat tibi mala cogitatio in cor: de his esto s̄
quib' pauloān loq̄bamur: Laudabo dñm
in vita mea: psallā deo meo q̄ diu sum. Sz
iste talis alloq̄t nescio q̄s tepidos: q̄s ex
hortat. Et quasi vetat ne desperēt de se: qz
nō sūt in cōputo dei. Multorū enī sūt
tales cogitatioēs: s̄ iō deserūt deū z p̄gunt
p̄ quelibet peccata: qz non credunt curare
deū quid agāt. Audi eloq̄a diuina: noli d̄
te desperare: qui curauit facere te: nō curat
reficere te. Nōne deus tu' est: q̄ fecit celū
z terrā: z mare: Si ista sola diceret: forte re
spōderes tu: Deus qui fecit celū z terrā: z
mare: magn' deus: s̄ nūqd cogitat de me.
Et ipse te fecit diceretur tibi. Quō: Nun
quid ego sum celuz: aut ego sum terra: aut
ego suz mare: Et quid es? Manifestū est:
nec celum sum: nec terra sum: nec mare sū:
sed in terra sum. Vel hoc concedis mihi
quia in terra es. Audi quia non tantū ce
lum z terrā z mare deus fecit: fecit enī celū
z terram: z mare z oīa que in eis sunt. Si ḡ
omnia que in eis sunt: z te. Parū dico te:
passerem: locustam: vermiculū: nihil horū
nō ille fecit: z cura est illi de omnibus. Nō
ad preceptū cura est: nam preceptum solī
homini dedit. Dicit enī psalmus: Homi
nes z iumenta saluos facies domine: secu
dum multitudinē misericordie tue deus.
Multitudinem inquit misericordie tue: se
cundū hanc saluos facies homines z iu

menta. Et Apostolus: Nunquid de bob^o cura est deo? Et hac de bobus cura non est deo: hac homines et iumenta saluos facies dñe. Nunquid ptraria sunt ista? Quid em̄ ait Ap̄ls: Nunquid de bobus p̄tinet ad deum? Ubi est p̄ceptū: boui triturati os non infrenabis: ibi de bobus non cogitauit deus. Itaq; quosdā boues voluit significari. Non em̄ hoc curat de^o monere quid agat cū bob^o: habet hoc natura ipsa hūana: Sic fact^o est homo: vt nouit p̄sulere iumentis suis: nec inde p̄cepta a deo accepit: sed insinuatum est illi in mentē a deo vt possit et sine p̄cepto facere: fecit illū talē de^o. Sed quō regit pecus regendus ab alio: ab eo a quo regit p̄ceptū accepit. Ad p̄ceptū q̄ tenorez non est de bobus cura deo: sed prudentia vniuersitatis qua creauit oīa et mundū regit: homines et iumenta saluos facies dñe. Intēdat caritas vestra. Hic forte aliq̄s dicat mihi: De nouo testamēto est: qz non de bobus p̄tinet ad deū: homines et iumenta saluos facies dñe de veteri testamēto est. Sūt qui calūnient et dicāt nō sibi consona re ista duo testamēta. Ne forte aliud dicat in veteri: aliud in nouo: et flagitet de me sententiā de nouo talē qualis hec est: Hoīes et iumenta saluos facies dñe: quid facio? Hic hūtam in capite noui testamēti: q̄ euāgelium. In euangelio inuenio: qz omnia ista pertinent ad deum: nemo erit iam qui contradicat. Nunquid em̄ Apostolus euangelio contrarius erit: Audiamus ip̄m dominū principē et magistrū apostolorū: Respice inquit volatilia celi: qz non semināt neq; metunt: neq; congregāt in horrea: et pater vester celestis pascit illa. Ergo et preter hominē animalia ista p̄tinet ad curā dei: vt pascatur: nō vt legem accipiāt. Quod ergo ad dandā legem attinet de bob^o cura deo non est: quod autē ad creanda: ad pascēda: gubernāda: et regenda: omnia ad deum p̄tinet. Nōne duo passerēs asseverent: dominus Iesus christ^o dicit: et vnus ex eis non cadet super terrā sine volūtate patris vestri: Quātomagis vos pluris estis illis: Nolite ergo dicere: non p̄tineo ad deum. P̄tinet ad deū anima tua: p̄tinet ad deum corpus tuū: quia de^o fecit et animā tuam et corpus tuū. Dicis forte: non me numerat deus in magna multitudine. Accedit tibi mix de euangelio: Capilli capiti vestri numerati sunt. Ergo deus meus est: et in illo spes mea: qui fecit celum: et terraz:

mare et omnia que in eis sunt. Quid autē ad me p̄tinet? Quid agit d̄ me? Qui custodit veritatē in eternum: Et amādu deū cōmendauit: et timēdu: Qui custodit veritatē in eternū. Quā veritatē in eternū: Quā: Et in q̄ custodit veritatē: Faciente iudiciū iniuriā accipientib^o. Et iudicat iniuriā accipientes: fr̄es mei facit illis iudiciū. Quib^o: Qui accipiūt iniuriā: punit oēs iniuriosos. Si ergo fauebit iniuriā accipientib^o et punit iniuriosos: vide mō de quorū numero esse vis. Vide: at tēde: vtrū in eis velis esse qui iniuriā accipiūt: an in eis qui iniuriā faciūt. Statim em̄ ad te p̄cedit vox apostolica: et dic tibi: Jā quidē oīno delictū est: qz iudicia habetis vobiscū: quare non magis iniuriā patimini? Corripit hoīes qz non patiūtur iniuriā. Nō vt patiaris molestiā te hortatur: s; vt patiaris iuriā: Nō em̄ omnis molestia iniuria est. Quicqd em̄ iure pateris: nō est iniuria: Ne forte dicerēs: et ego inf iniuriā passos numero: nā illud in illo loco: et illd cā illa passus sum. Vide si iniuriā passus es. Latrones multa patiūtur: s; nō iniuriā. Scelerati: malefici: effractoires: adulteri: corruptores: oēs patiūtur multa mala: sed nulla est iniuria. Aliud est pati iniuriā: aliud est pati tribulationē: aut penā: aut molestiam: aut supplicium. Cōsidera vbi sis: quid egeris vide: quare patiaris vide: et ibi vides qd patiar. Jus et iniuria cōtraria sūt. Jus em̄ est qd iustum est. Necq; em̄ omne qd ius dicitur: ius est. Quid si aliquis cōdat ius iniquū: Nec ius dicendū est si iniustum est. Illud ergo verū ius qd etiā iustum est. Vide qd fecerit: nō qd patiaris. Si ius fecisti: iniuriā pateris. Si iniuriā fecisti: ius pateris. Quare ista dixi fratres: Ut nō se extollāt heretici: qñ forte aliquid patiunt ex iustionib^o principū terrenorū: nō se numerent inter eos qui iniurias accipiūt et dicāt: Ecce psalm^o solat me: Ego. n. deū collo qui iudiciū faciet iniuriā accipientib^o. Recte quero vtrū iniuriā accipias. Si ius fecisti: iniuria est quā pateris. Jus est exultare christū: Jus est rebeli supbia erigē altare: Jus est p̄centib^o p̄secutorib^o tunice christi: ecclesiā christi p̄scindere: Porro si h ius nō est: q̄cquid p hoc pateris ius est. Nō es ergo de his qui patiūtur iniuriā. Lego aliquid manifestius de euangelio: Beati inquit qui p̄secutionē patiunt. Expecta: quid festinas: Quid dicit: ego sum:

Alla lra.
† in seculis.

Alla lra.
† facit.
† patientibus.

Expecta in quā: totū legā. Audisti beati q̄
psecutionem patiūtur: iaz tibi nescio quid
ceperas arrogare: si pmitti totum lego. U
de quid sequatur. Beati qui persecutionē
patiūtur ppter iusticiā. **M**odo dic ego sū.
Si audes dicere: ego sū: supiora que dixi
retractemus: aut ne longū sit hoc vnū in
terroga: si dānaueris vnū hominē cui⁹ cau
sam nescis: audes te dicere tenere iusticiā:
Aut si quid p hac re passus esses iniuriā:
notares: **E**rigis te in temerarium tribunal
cordis tui vnde p̄cipiteris: et audes ferre
sententiā de homine cui⁹ causam nescis:
Hoc si de vno hoīe faceres: esses iniust⁹:
facis hoc de toto orbe terrarū et iustus es:
Fres carissimi et q̄ est que patit iniuriā: nisi
ecclesia catholica q̄ tanta ista ppetit: In
tot scādala hereticorū genuit: videt p̄malas
suasiones et fraudes rapi de gremio suo in
firmos: puulos p̄trahi: nescio p que secreta
malarū speluncarū rebaptizari: exufflari in
eis christū: occidi in eis non mortale illud
suū q̄ hoīes sunt: sed illud qd̄ in eternū vi
cturi sunt. **S**uadet homini dicere: nō sum
christianus et iusticia vocatur. **A**ccessurus
es ad episcopū: dic tibi: vide ne dicas te ef
se christianū. Si etiā dixeris te esse christia
nū: nō es acceptur⁹: vt aut accipias dicte
nō eē. **Q**uid mones xp̄iane: **Q**uid doces:
Certe psecutionē pateris: quāto tu verior
psecutor: **Q**uā impatores psequerant christi
anos: minādo cogebāt qd̄ tu efficis sua
dēdo. **P**ersuades christiano vt neget se ef
se christianū. **Q**d tu suadēdo facis: b̄ pse
cutores occidēdo nō faciūt. **S**ub te viuit
homo qui negat se esse christianū: negat et
viuit. **P**erdidit iā vitā: cadauer tibi loquit
tur. **Q**ui percussus est gladio psecutoris: ce
cidit et viuit: cui loqueri stat et cecidit. **H**ec
faciēs quicquid passus fueris iniuria erit:
Nolo tibi blādiaris: si hec iniusta sunt oīa
que facis q̄quid pateri iustū erit: **C**ui aut
facis iudiciū: **Q**ui custodit veritatē in ef
nū iniuriā patientib⁹. **I**ā tu pcede et dic ra
tioniomb⁹ illis tuis bonis et q̄si acutis
et subtilib⁹: q̄ tu pascis: et dic: **F**amelic⁹ p̄t
pascē: id est p̄ctō: p̄t dare sancto: **F**ameli
cus p̄t pascē: **L**anguid⁹ p̄t sanare: **L**iga
tus p̄t solue: **I**sta sunt veluti magna et b̄
tilia quib⁹ decipiūt imperitos. **C**laudat il
li os psalmus iste. **D**at escas esurienti
bus. **E**cce nihil a te expecto: de⁹ dat escā
esurientibus. **Q**uib⁹ esurientib⁹: **H**oībus.
Quid ē hoībus: **Q**uoniam aīalib⁹. **Q**uoniam

bus hoībus ip̄e dat escā. **E**t nullam escas
seruat dilectis suis: **S**i habēt aliā famem:
habēt et aliā escam. **Q**ueramus primo fa
mē ip̄orū: et inueniemus escā ip̄orū. **B**ea
ti qui esurūt et sitiunt iusticiā qm̄ ipsi satu
rabūtur. **F**amelici dei esse debem⁹: ante ia
nuā cōspectus illius in oratione mendice
mus: ip̄e dat escas esurientib⁹. **Q**uid est qd̄
te heretice iactas: q̄ tu soluis: tu erigis: tu
illuminas: **E**t dicit q̄ tu liberatus iā es:
et tu stas: et tu lumen es: **A**bsit. **S**uper⁹ at
tende: **N**olite p̄fidere in p̄ncipes et in filios
hoīm a quib⁹ nō est sal⁹. **N**ō ip̄i dāt salutē.
Ergo recedāt heretici de medio. **D**ñs
soluit cōpeditos: dñs erigit elisos.
Dñs sapiētes facit cecos: **I**d est
eos qui ceci sunt facit sapiētes. **O**ptime p
hanc sententiā exposuit nobis oēs supio
res: ne forte cū dixisset: **D**ñs soluit cōpedi
tos: ad illos cōpeditos referremus qui for
te ppter aliquā noxā ligātur ferro a dñis
suis. **Q**uia aut dixit: **E**rigit elisos: occurrit
nobis aliq̄s: aut offēdēs: aut cadēs: aut e
lapsus. **E**st alius casus: sūt alie cōpedes:
quō sūt alie tenebre et alia lux. **I**n eo quod
dixit: **S**apiētes facit cecos: noluit dicere
illuminat cecos: ne et hoc carnaliter intelli
geres: sicut illuminat⁹ ē a dño: cui⁹ oculos
luto de sputo facto inūxit et saluū eū fecit.
Ne tale aliquid sperares cū de sp̄ialibus
loquit: ostēdit quādā lucē sapiētie q̄ illu
minant ceci. **E**rgo quō illuminant ceci lu
ce sapiētie: sic soluitur cōpediti: sic erigun
tur elisi. **E**t sū sum⁹ q̄ cōpediti: **U**nde elisi:
Corpus n̄m ornāmētū nobis fuit: pecca
uimus et cōpedes inde accepim⁹. **Q**ue sūt
cōpedes n̄e: **M**ortalitas ip̄a. **A**udi apo
stolū **P**aulū: q̄ et ip̄e adhuc in hac p̄gri
natōe cōpedit⁹ erat. **Q**uāta pagrauit cōpe
dit⁹ iste: **N**ō illi fuerit q̄uel cōpedes cū ip̄is
cōpedibus toto orbi euangelū p̄dicauit.
Sp̄s caritat⁹ rapuit cōpedes: et circuiuit
quātū potuit. **S**z tñ qd̄ dic: **L**ocupiscētis
habēs dissolui et eē cū christo. **Q**uid ē dis
solui: **A** cōpedibus mortalitatis: **E**t tñ mi
sericordia adhuc volebat esse in cōpedib⁹
ppter alios cōpeditos: quib⁹ ministraret.
Nanere inquit in carne necessariū ppter
vos. **D**ñs ergo soluit cōpeditos: id est ex
mortalibus imortales facit. **D**ominus eri
git elisos. **Q**uare elisi sūt: **Q**uia erecti erāt.
Quare eriguntur: **Q**uia humiliati sunt. **L**e
cidit atq̄ elisus est **A**dā. **I**lle cecidit: xp̄s
descendit. **Q**uare descendit: **Q**uia nō ce

Ifm
Isti ve
Istis tra
Illūm
... vltimū qui cecidit
... cecidit. **D**ominus
... facit iudicia mu
... qui sunt ip̄i vltimū
... modū habes.
... p̄volūtios. **P**rofoli
... gentium p̄cl
... ad p̄ctō: nō de
... filia. **D**ñs m̄
... homo. **O**phum
... p̄t. **R**emo p̄t qual
... viduā p̄t ne
... Equidem et illa de
... omib⁹ offēdēs genera bu
... facit: qui pupilli cōsol
... defert: s̄ fm̄ quēdā mod
... absente p̄t nō mo
... fm̄ boīes mortuo p̄t
... amma nō mo
... magis absente
... pupilli: **Q**ui pupilli sūt: s̄
... h̄ boni fuerunt
... integra sūt creatou
... in corpe hoc et p
... absens ē p̄t nō
... p̄t noster q̄ es
... vidua quasi absente s̄
... venit ille q̄ illam nō
... d̄derat. **M**agno e
... quem nō
... inberētū amplex
... v̄t d̄temur. **E**rgo
... volunt intelligi
... oīe et auxilio. **B**e
... sibi sperat adiutor
... habueris: aut habea
... tam nō es p̄cl⁹: nō es
... numeraris. **A**mici
... v̄t d̄miseris: et d̄miseris
... habes hec oīa: nō in
... pupillus dei es
... defmatos: hoc d̄
... pupilli: sicut et viduā. **E**t
... via peccatorū. **Q**ue e
... p̄t. **I**ndicē ita q̄ dicim⁹. **Q**
... viduā: **Q**d regnū celo
... fabule christiano
... ad b̄ vnam. **M**āc
... cras cū mouerit. **E**t
... ne p̄t aut in cor
... in auro: tūc q̄ cōp
... abscedat. **C**orruptio
... colloq̄ mala. **S**ed se
... **Q**uare q̄ felices sūt:

cidit: nisi vt leuaret qui cecidit. **D**ñs sapi-
 entes facit cecof. **D**ominus diligit iu-
 stos. Ideo facit iudiciū in unā accipiēti-
 bus. Et qui sunt ipi iusti: **N**odo q̄ten⁹ iu-
 sti quem admodū habes. **D**ñs custo-
 dit profelitos. Profeliti aduene sunt.
 Omis ecclia gentium p̄selita est. **A**duen-
 tia est enim ad patres: nō de carne eoruz
 nata: s̄ imitando filia. **D**ñs tñ custodit: nō
 aliq̄s homo. **O**rphanum ⁊ viduam
 suscipiet. Nemo putet quasi pupillū p̄p̄
 hereditatē: aut viduā p̄p̄ nescio q̄ nego-
 cium suū: **E**quidem ⁊ istis de⁹ opitulat: et
 in omnibus officijs generis humani bonuz
 opus facit: qui pupillū cōsolat: qui viduā
 nō deserit: s̄ fm̄ quendā modū oēs pupil-
 li sumus: absente p̄re nō mortuo. **P**upill⁹
 enī fm̄ boīes mortuo patre fit. Et si veruz
 q̄ritis fratres: q̄ anima nō morit: viuūt pa-
 rentes nostri: ⁊ magis absentib⁹ patribus
 sunt pupilli: **Q**ui pupilli sūt: si mali fuerit:
 in penis viuūt: si boni fuerint in requie vi-
 uunt. **O**ia integra sūt creatori: **T**amē nos
 q̄diu sumus in corpe hoc ⁊ pegrinationis
 locū incolim⁹: absens ē p̄r noster: ad quez
 clamamus: **P**ater noster q̄ es in celis. **I**o
 ecclesia vidua quasi absente sp̄so: absen-
 te viro: veniet ille q̄ illam mō p̄tegit: nō vi-
 sus: s̄ desideratus. **N**agno enī desiderio
 rapimur: ⁊ amore ei⁹ quem non nouimus:
 desiderā: inherēbim⁹ amplexib⁹ visī si nō
 dū fide visī detinemur. **E**rgo ⁊ pupilluz ⁊
 viduam q̄s volunt intelligi fratres: **B**esti-
 tutos omī ope ⁊ auxilio. **B**estituta aīma ī
 seculo: ip̄a sibi sperat adiutorū dei. **Q**uic
 q̄d hic habueris: aux habeas: p̄sumpsisti
 inde: iam nō es p̄selu⁹: nō es orphan⁹: nō
 in viduā numeraris. **A**micū habes: si de il-
 lo p̄sumpseris: ⁊ deū dimiseris: nō es desti-
 tutus. **H**abes hec oīa: nō inde p̄sumis: nō
 inde sup̄bis: pupillus dei es ⁊ vidua dei.
Suscipit ḡ destitutos: hoc dixit: **S**uscipit
 pupillū: suscipit ⁊ viduā. **E**t exterminia-
 bit viā peccatorū. **Q**ue est via pecca-
 torū: **I**ridere ista q̄ dicim⁹. **Q**uis pupill⁹:
Que vidua: **Q**uō regnū celozū: **E**t q̄ p̄ca
 inferozū. **F**abelle christianozū sūt iste. **A**d
 q̄d video: ad h̄ viuam. **A**d aducem⁹ ⁊ bi-
 bam⁹: cras enī moriemur. **V**ide ne tale alī
 q̄d p̄suadeāt: ne p̄ aure in cor intrēt: sp̄nas
 inueniāt in aurb⁹ tuis: q̄ ceperit sic intrare
 punctus abscedat. **C**orrūpūt enim mores
 bonos colloq̄a mala. **S**ed forte hic dictu-
 rus es. **Q**uare ḡ felices sūt: **E**cce nec deū

colāt: ⁊ omīa mala quotidie cōmittūt: abū-
 dant reb⁹ his q̄bus ego egens laboro. **N**o-
 li zelare in peccatores: q̄d accipiāt vides:
 q̄d illis fuerit: non vides. **E**t vnde inq̄t vi-
 deo q̄d non video: **D**ino habet oculos si-
 des: ⁊ maiores oculos ⁊ potentiores ⁊ for-
 tiores. **H**i oculi neminē de ceperūt: hi ocu-
 li sunt semp in dñm: vt ⁊ ip̄e euellat de his
 laqueis pedes tuos. **U**ia peccatorū placz
 tibi: q̄ lata est: ⁊ n̄stī p̄ illam ambulāt. **L**a-
 titudinem ei⁹ vides: finem ei⁹ non vides.
Ecce vbi finit p̄cipitiū est: vbi finit profu-
 ditas q̄dam baratri est. **L**etātes ⁊ si patien-
 tes in ista vita illo fine mergunt. **S**z exten-
 dere oculos nō potes vt videas ip̄m finē:
 crede ei q̄ videt. **E**t q̄s est hō q̄ videt: **F**or-
 te nēo hō: s̄ dñs tuus venit ad te: vt crede-
 res deo. **N**ō enī ⁊ dñs tuo n̄ es creditur⁹:
 q̄ ait: **L**ata ⁊ sp̄ciosa est via q̄ ducit ad in-
 teritū: ⁊ multi sunt q̄ ingrediūt p̄ illā: **H**āc
 viam exterminabit dñs: q̄ ip̄a est via pec-
 catorū. **E**t dū exterminata fuerit via pctō-
 rum: q̄d nobis restat: **V**enite bñdicti p̄fis
 mei: p̄cipite regnū q̄d vobis paratū est ab
 origine mūdi. **A**d hoc cōclut psalmista:
Et viā peccatorū exterminabit. **E**t q̄d tu:
Regnabit dñs in eternum. **S**au-
 de: q̄ tibi regnabit: gaude: q̄ tu eris regnū
 ei⁹. **V**ide enī ⁊ q̄d sequit. **E**st certe: ciuit de
 syon: non de babilonia: id est nō de ciui-
 tate pitura hui⁹ seculi: s̄ de syon ad tps la-
 borante ⁊ pegrinante: in eternū aut regna-
 tura. **A**udisti ḡ finem. **I**nde es. **R**egna-
 bit dñs in eternum. **D**eus tuus syon.
De syon: de⁹ tu⁹ regnabit in eternū. **N**an-
 q̄d sine te regnabit de⁹ tuus: **I**n genera-
 tione ⁊ generatione. **H**is dixit: q̄ nō
 potuit semp dicere. **N**ec putes: q̄ v̄bis fi-
 nitis: finit eternitas. **E**ternitas in v̄bo qua-
 tuoz syllabis p̄stat: in se sine fine ē. **N**ō po-
 tuit tibi: nisi sic cōmendari. **D**e⁹ tu⁹ regna-
 bit in generatiōe ⁊ generatiōe. **H**arum di-
 xit: si tota die diceret: angustū esset. **S**i to-
 ta vita sua diceret: nōne aliq̄n p̄cesceret:
Ama eternitatē: **N**ullo fine regnabis: sed
 finis tibi christus ē: cū quo regnabis in se-
 cula seculozū. **A**men.

Explicit Tractatus de ps. CXLV.
Incipit Tractatus de ps. CXLVI.

Prefatio.
Atenti audiebam⁹: cū psalm⁹ p̄ns
 cātaret: **E**t n̄ oēs q̄ audiebā⁹ etiā ī
 telligebā⁹. **Q**uāto mag⁹ ḡ itēte nūc audie-
 dus est: si vt spero ⁊ cupio adiuuātib⁹ oīm

Alia lra.
 aduenas

Alia lra.
 pupillum.

Alia lra.
 in secula

Alia lra.
 generationes

Alia lra.
 p̄cedet